بر اساس اظهارات عضو هیئت‌مدیره سازمان ملی زمین و یک نماینده مجلس

سازمان‌های دولتی در اجرای نهضت ملی مسکن سنگ‌اندازی می‌کنند

عضو هیئت‌مدیره سازمان ملی زمین و مسکن مدعی بی‌نظیر بودن تخصیص زمین برای ساخت نهضت ملی مسکن شده، اما تصریح کرد که سازمان‌های دولتی اجازه ساخت و ساز نمی‌دهند.

به گزارش خبرگزاری تسنیم، «تقی رضایی» درباره اختصاص زمین برای نهضت ملی مسکن گفت: پس از ابلاغ قانون جهش تولید مسکن، بالغ بر ۴۶ هزار هکتار زمین با ظرفیت ساخت یک میلیون و ۶۶۳ هزار واحد مسکونی به طرح‌های مسکن دولتی اختصاص یافت. این رقم در مقایسه با طرح‌های دولت‌های قبلی، از جمله طرح مسکن مهر که حدود ۵۳۰۰ هکتار از اراضی سازمان را در بر گرفت، به‌مراتب گسترده‌تر است.

وی تأکید کرد: این ۴۶ هزار هکتار جدا از زمین‌هایی است که برای شهرک‌های مسکونی و روستاهای درون حریم شهرها اختصاص یافته‌اند. با احتساب این موارد، سازمان ملی زمین و مسکن موفق شده رکوردی تاریخی در تأمین زمین برای ساخت مسکن ثبت کند.

دستگاه‌های مانع خانه‌سازی

عضو هیئت‌مدیره سازمان ملی زمین و مسکن در پاسخ به برخی شبهات درباره تفاوت میزان زمین اختصاص‌یافته به طرح‌های دولتی و میزان کل اراضی در اختیار سازمان ملی زمین و مسکن تأکید کرد: به‌موجب قانون، سند تمام زمین‌هایی که در داخل حریم و محدوده شهرها قرار دارند، به‌نام این سازمان و به نمایندگی از دولت صادر می‌شود.

رضایی افزود: اما این اراضی تنها در صورتی قابل ساخت است که تاییدیه‌ها و مصوبات لازم را از کارگروه‌های زیربنایی و شورای برنامه‌ریزی استان‌ها دریافت کنند. همچنین در اراضی چهارگانه محیط‌زیستی، زمین‌های درجه یک و دو کشاورزی و اراضی جنگلی، قانون ساخت‌وساز را منع کرده و سازمان نیز مجاز به تغییر کاربری نیست.

وی یادآور شد: همه اراضی موجود در اختیار این سازمان، زمین‌های مسکونی نیست. هزاران هکتار از این زمین‌ها به کاربری‌هایی مانند فضای سبز، کاربری‌های عمومی و پشتیبانی طرح‌های مسکن اختصاص یافته‌اند. برای تبدیل زمین به عرصه قابل ساخت، حتماً باید بررسی‌های فنی و آمایشی از سوی نهادهایی نظیر شورای برنامه‌ریزی استان و کارگروه زیربنایی انجام شود.

عضو هیئت‌مدیره سازمان ملی زمین و مسکن ادعا کرد: دولت در سال‌های اخیر تمام زمین‌هایی که در اختیار داشته و در رسانه‌ها نیز به آن اشاره شده، برای تأمین مسکن اختصاص داده است(!)

رضایی افزود: زمین، پیش‌نیاز اصلی در تولید مسکن است و سایر دستگاه‌ها مانند وزارت نیرو، آموزش‌وپرورش و نهادهای امنیتی نیز طبق تکالیف قانونی، باید هم‌راستا با تأمین زمین، در حل مشکل مسکن مشارکت کنند.

او، تأمین مسکن برای محرومان و اقشار خاص، اجرای طرح نهضت ملی مسکن و قانون جوانی جمعیت را از جمله مأموریت‌های جاری این سازمان برشمرد و گفت: این اقدامات بر اساس قوانین دائمی همچون قانون برنامه هفتم توسعه در حال انجام است.

احتکار زمین در دستگاه‌های دولتی

گفتنی است، اظهارات عضو هیئت‌مدیره سازمان ملی زمین و مسکن در حالی است که چهارشنبه هفته گذشته، علیرضا نوین؛ عضو کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی با انتقاد از عملکرد وزارت راه و شهرسازی در اجرای قانون برنامه هفتم توسعه، خواستار تعیین تکلیف اراضی و تسهیل در واگذاری زمین به مردم شد.

او با اشاره به گذشت یک سال از اجرای این برنامه و تکلیف وزارت راه برای واگذاری زمین طبق برش سالانه گفت: عملکرد این وزارتخانه در این حوزه قابل قبول نیست. زمین کافی در اختیار دولت قرار دارد اما توسط دستگاه‌ها احتکار شده و وارد چرخه ساخت‌وساز نشده است.

عضو کمیسیون عمران مجلس افزود: همه شهرها می‌توانند دست‌کم ۱۰ درصد به محدوده خود اضافه کنند و در صورت تحقق این امر، احداث شهرک‌های جدید تسهیل می‌شود. در برخی شهرها نیز زمین‌هایی در مرکز شهر وجود دارد که وزارت میراث فرهنگی با عنوان «اراضی تاریخی» مانع ساخت‌وساز در آن‌ها شده؛ در حالی که ضوابط اجازه ساخت دو تا سه طبقه را می‌دهند. این مسئله موجب می‌شود مالکان تمایلی به ساخت‌وساز نداشته باشند و منتظر مجوز طبقات بیشتر بمانند.

وزارت راه و شهرسازی کمبود زمین ندارد

نوین با بیان اینکه وزارت راه و شهرسازی با کمبود زمین مواجه نیست، تصریح کرد: اگر دغدغه آن‌ها زیرساخت‌هایی مانند آب، برق و خدمات است باید از حالا برای توسعه شهرک‌های جدید برنامه‌ریزی کنند.

او افزود: وقتی دولت تعهد ساخت سالانه یک میلیون مسکن را دارد یا باید خود این مسکن‌ها را بسازد یا زمین را به مردم واگذار کند تا خودشان اقدام کنند؛ مشابه رویکردی که در گذشته اجرا می‌شد. ضمن اینکه نه ساخت مسکن حمایتی به‌درستی پیش می‌رود و نه واگذاری زمین انجام شده و طرح نهضت ملی مسکن هم با آنچه تصور می‌کردیم فاصله زیادی دارد.

عضو کمیسیون عمران مجلس از عملکرد بانک‌ها در اعطای تسهیلات مسکن انتقاد کرد و گفت: بانک‌ها حتی حاضر نیستند ۲۰ درصد تسهیلات خود را مطابق قانون به بخش مسکن اختصاص دهند؛ در حالی که قانون جهش تولید آن‌ها را مکلف کرده است.

نوین تأکید کرد: وزارت راه و شهرسازی برخی اراضی را برای «روز مبادا» نگه داشته، در حالی که آن روز همین امروز است. با وجود نیاز هفت میلیونی به مسکن، تأخیر در ساخت موجب افزایش چند برابری هزینه‌ها شده است. همه زیرساخت‌ها از جمله آهن، سیمان، نیرو و خدمات مهندسی فراهم است؛ تنها نیازمند مدیریت واحد و همکاری مؤثر در شورای عالی مسکن هستیم.

گفتنی است، مطابق آمار طی چهار سال اخیر ۵۹ هزار و ۳۹۰ قطعه زمین در قالب قانون جوانی جمعیت به خانوارهای دارای سه فرزند و بیشتر واگذار شده که از این تعداد، ۱۳ هزار و ۳۳۹ قطعه در دولت چهاردهم صورت گرفته است.

رقابت وزارت راه با صاحبخانه‌ها

در حالی‌که متقاضیان نهضت ملی مسکن، مستأجر هستند و فصل تمدید یا جابه‌جایی و افزایش هزینه رهن و اجاره آنهاست؛ اداره‌کل راه و شهرسازی استان تهران با ارسال پیامکی به متقاضیان نهضت ملی مسکن به آنها تا ۲۵ خرداد مهلت داد نسبت به افزایش آورده به ۵۰۰ میلیون تومان اقدام کنند. مبلغ این قسط ۱۰۰ میلیون تومان است.

در این پیامک اخطار داده شده که «عدم واریز وجه در موعد مقرر، موجب توقف پروژه، افزایش قیمت تمام‌شده و متضرر شدن متقاضیان خواهد شد. بدیهی است با توجه به امتیازبندی بر مبنای هر یک میلیون تومان در هر روز یک امتیاز، در صورت تأخیر در پرداخت، موارد در امتیازبندی و رتبه متقاضی لحاظ خواهد شد.»

برخی متقاضیان مسکن مهر که در حال حاضر مستاجر هستند در واکنش به اخطارهای وزارت راه و شهرسازی گفتند: «وزارت راه و شهرسازی با صاحبخانه‌ها بر سر خالی کردن جیب مستاجران، رقابت می‌کند اما مستاجران، توان تامین دو هزینه همزمان را ندارند.»

کیهان بررسی می‌کند

تکمیل خط ریلی شلمچه- بصره نیازمند سرعت عمل است

بهره‌برداری از پروژه خط ریلی شلمچه- بصره باوجود اهمیت راهبردی آن برای افزایش گردشگری و تعاملات اقتصادی ایران و عراق، همچنان با تأخیر مواجه است و به سرعت عمل نیاز دارد.

به گزارش کیهان، عراق به عنوان کشور همسایه در ابعاد مختلف سیاسی، فرهنگی، مذهبی و اقتصادی روابط عمیق و تاریخی با ایران دارد. این مسائل باعث شده است که تبادل گردشگری به‌ویژه در حوزه‌های دینی و سلامت در بین طرفین به سالانه حدود ۹ میلیون نفر نیز برسد. همچنین تبادلات تجاری میان دو طرف نیز از زمان سقوط صدام‌حسین روندی صعودی به خود داشته؛ به طوری که از ۶۰۰ میلیون دلار در سال ۱۳۸۳ به ۱۲ میلیارد دلار در سال ۱۴۰۳ رسیده است.

از سوی دیگر با توجه به ظرفیت‌های موجود در بازارهای طرفین، امکان رسیدن این عدد به ۲۰ میلیارد دلار نیز پیش‌بینی شده است. با این حال رسیدن به این سطح از تعاملات اقتصادی نیازمند وجود زیرساخت‌های ارتباطی متناسب است که در حال حاضر میان طرفین وجود ندارد. هم‌اکنون عمده تعاملات اقتصادی طرفین از طریق مرزهای زمینی و پایانه‌ها صورت می‌گیرد که به دلیل وجود مشکلاتی به‌ویژه ظرفیت پایانه‌ها و جاده‌ها زمان و هزینه تجارت بالا رفته است. در این میان ایجاد زیرساخت‌های ریلی با توجه به حجم بالای انتقال کالا و هزینه کمتر می‌تواند به افزایش سطح تعاملات اقتصادی و حتی گردشگری میان طرفین منجر شود.

۲۰ ماه گذشت!

یکی از پروژه‌های ریلی مهم و راهبردی که از حدود دو دهه قبل میان ایران و عراق مطرح شده، خط ریلی شلمچه- بصره است. این پروژه را می‌توان یکی از مهم‌ترین و استراتژیک‌ترین طرح‌های زیرساختی میان ایران و عراق در سال‌های اخیر دانست. در واقع پروژه خط ریلی شلمچه- بصره نه‌تنها می‌تواند نقش مهمی در تقویت پیوندهای اقتصادی و تجاری میان دو کشور ایفا کند؛ بلکه از نظر سیاسی و اجتماعی نیز نمادی از همکاری منطقه‌ای و دیپلماسی سازنده محسوب می‌شود. با این حال، روند اجرای این طرح طی سال‌های گذشته، با چالش‌ها و تعلل‌هایی همراه بوده که تبعات منفی برای منافع ایران ایجاد کرده است.

این خط ریلی کوتاه که بهره‌برداری از آن، پس از اتمام مین‌روبی ۱۶ کیلومتری در روزهای اخیر، تنها نیازمند ۳۳ کیلومتر ریل‌گذاری و احداث پل ۸۰۰ متری باز شو در خاک عراق است، دستاوردهای بزرگی برای دو طرف می‌تواند درپی داشته باشد.

با وجود حجم کم عملیات اما کلنگ‌زنی این پروژه با وجود طرح آن در اوایل دهه ۸۰ پس از حدود دو دهه در ۱۱ شهریور ۱۴۰۲ انجام شد. مطابق توافق دو طرف قرار بود پروژه خط ریلی شلمچه- بصره طی ۱۸ ماه به بهره‌برداری برسد ولی اکنون با گذشت ۲۰ ماه از زمان رسمی پروژه ساخت پل در مرحله شمع‌کوبی و مین‌روبی نیز به تازگی به اتمام رسیده است.

نیاز به پل ۸۰۰ متری

با این حال، تعلل ایران در اجرای به موقع این پروژه، در حالی که سایر بازیگران منطقه‌ای به‌ویژه ترکیه و عربستان با سرعت و دقت پروژه‌های خود را در عراق به سرانجام می‌رسانند باعث تضییع منافع سیاسی- اقتصادی جمهوری اسلامی ایران در این رقابت منطقه‌ای و نیز به بدبینی افکار عمومی عراق به عملکرد ایران در پروژه‌های دارای نفع دو جانبه می‌شود.

به همین دلیل ضرورت دارد جمهوری اسلامی ایران برای تامین حداکثری منافع خود در ارتباطات اقتصادی و نیز سیاسی با عراق و همچنین برای عقب نماندن از رقابت با رقبای منطقه‌ای خود در این میدان، ارتباطات اقتصادی و اجتماعی خود را از طریق گسترش زیرساخت‌های ارتباطی به‌ویژه خط ریلی شلمچه- بصره با عراق توسعه دهد.

این خط ریلی از منظر ژئوپلیتیک، نماد یک گذرگاه مهم بین ایران و قلب جهان عرب به شمار می‌رود. همچنین این مسیر می‌تواند پیوند زمینی عراق با ایران، چین، پاکستان و آسیای میانه را برقرار کند و در آینده نقش مهمی در کریدورهای تجاری منطقه‌ای ایفا نماید.

علاوه‌بر آن، این خط ریلی می‌تواند با جابه‌جایی سالانه سه تا چهار میلیون تردد مسافر بین دو کشور را تسهیل کرده و درآمد گردشگری را افزایش دهد. لذا ضرورت دارد که وزارت راه و شهرسازی و راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران با سرعت بیشتری تعهد احداث پل ۸۰۰ متری بازشو روی رودخانه داخل خاک عراق را در جهت تکمیل سریع‌تر خط ریلی شلمچه- بصره به اتمام برساند.

بهره‌برداری از پروژه خط ریلی شلمچه- بصره باوجود اهمیت راهبردی آن برای افزایش گردشگری و تعاملات اقتصادی ایران و عراق، همچنان با تأخیر مواجه است. این مسیر که می‌تواند نماد همکاری سازنده ایران در منطقه باشد نیازمند تسریع در اجرای تعهدات در احداث پل بازشو و ریل‌گذاری است تا منافع اقتصادی، سیاسی ایران در ارتباط با عراق حفظ شود.

انتقاد از ادعاهای غیرمنصفانه

گفتنی است درباره راه‌آهن شلمچه- بصره به‌تازگی ادعاهایی صورت گرفته که با واکنش مسئولان دولت قبل مواجه شده است.

به گزارش تسنیم، احسان شعبانی، عضو هیئت‌مدیره راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران در دولت سیزدهم، اظهار کرد: مدیرعامل راه‌آهن، طی روزهای گذشته مطالب خلاف واقعی را درخصوص پروژه راه‌آهن شلمچه- بصره بیان کرد و اقدامات انجام‌شده در این پروژه را به چند ماه اخیر نسبت داد؛ در حالی که از وی، به عنوان یک فرد دانشگاهی، انتظار انصاف و پایبندی بیشتری به اخلاق می‌رفت.

وی افزود: طی ۹ ماه گذشته، مدیرعامل راه‌آهن تنها یک‌بار آن‌هم اخیراً در بصره حضور یافته است؛ در حالی که مدیرعامل راه‌آهن در دولت سیزدهم، همراه با کمیته فنی و اجرائی، با توجه به اولویت بالای پروژه، به طور متوسط ماهانه یک‌بار با سفر به خوزستان، مرز شلمچه و بصره، مراحل مختلف پیشرفت پروژه را بازدید و پیگیری می‌کردند.

مسئول سابق کمیته فنی و اجرائی راهبری پروژه شلمچه- بصره، تاکید کرد: عملیات اجرائی پروژه در بخش‌های مختلف و با همکاری نهادهای متعدد در دولت سیزدهم، پس از چند دهه توقف، با رفع موانع متعدد آغاز شد. پیش‌بینی می‌شد در صورت تداوم دولت تا زمان مقرر، پروژه تا پیش از پایان دولت سیزدهم و اربعین ۱۴۰۴ تکمیل گردد.

شعبانی درباره احداث پل بازشو بر روی اروندرود نیز گفت: از پاییز ۱۴۰۲، تجهیز کارگاه و حفاری‌های مربوط به مطالعات زمین‌شناسی و هیدروگرافی آغاز شد و پس از طراحی پل، قرارداد به صورت EPC منعقد گردید. تا پیش از تغییر مدیریت، حفاری و بتن‌ریزی حدود ۱۰ درصد از شمع‌های پایه پل نیز انجام شده بود.

وی اضافه کرد: عملیات مین‌روبی نیز از پاییز ۱۴۰۲ آغاز شده و حدود پنج کیلومتر ابتدائی از سمت مرز، که طبیعتاً بیشترین تراکم مین را داشت، پاک‌سازی شد. زمان مورد نیاز برای باقی‌مانده مسیر مین‌روبی نیز حداکثر سه ماه برآورد شده بود.

وی تأکید کرد: منابع مالی این پروژه از محل تهاتر نفت تأمین شد و تمامی این منابع در زمان دولت شهید رئیسی فراهم و در حساب وزارت راه موجود بود. اینکه گفته شود تأمین و پرداخت این منابع صرفاً چند روز پس از آغاز مسئولیت یک مدیر جدید صورت گرفته، یا ناشی از بی‌اطلاعی است یا از سر عدم صداقت.

معاون وزیر جهاد کشاورزی:

کشاورزی باید در انتهای اولویت قطع برق باشد

معاون وزیر جهاد کشاورزی گفت: مطابق دستور رئیس‌جمهور، قطع برق چاه‌ها، مرغداری‌ها و واحدهای کشاورزی باید در آخرین اولویت ممکن قرار بگیرد.

به گزارش خبرگزاری فارس، اکبر فتحی، دیروز در حاشیه همایش «افزایش بهره‌وری آب کشاورزی، سرمایه‌گذاری و مشارکت مردم» که در محل سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی برگزار شد؛ درباره پیامدهای قطع برق در بخش کشاورزی اظهار داشت: فعالیت‌های کشاورزی به‌دلیل ارتباط مستقیم با موجودات زنده، نمی‌تواند منتظر زمان‌های دلخواه برای تأمین برق بماند.

وی افزود: قطع برق در زمان آبیاری باعث کاهش شدید تولید محصولات می‌شود و در برخی استان‌ها مانند سیستان و بلوچستان، آسیب‌های قابل توجهی به دلیل قطع برق وارد شده که با حمایت‌های تسهیلاتی و بیمه‌ای در حال جبران است.

معاون برنامه‌ریزی و امور اقتصادی وزارت جهاد کشاورزی با اشاره به تأکید رئیس‌جمهور گفت: طبق دستور صریح رئیس‌جمهوری، قطع برق واحدهای تولیدی کشاورزی حتی باید پس از منازل روستایی صورت گیرد و اولویت آخر در برنامه مدیریت مصرف برق باشد.

تجهیز چاه‌های کشاورزی به انرژی خورشیدی

فتحی ادامه داد: با هدف مقابله با ناترازی انرژی و کاهش قطع برق، طرح‌هایی برای تجهیز چاه‌های کشاورزی به پنل‌های خورشیدی در دست اجراست. تمام چاه‌های کشاورزی کشور که قابلیت استفاده از انرژی خورشیدی را دارند؛ در افق سه‌ساله، به این سیستم‌ها مجهز خواهند شد. وی از توافق وزارت جهاد کشاورزی با وزارت نیرو برای استفاده از منابع فنی- اعتباری در جهت تأمین برق پایدار برای چاه‌ها خبر داد و افزود: کشاورزان می‌توانند با دریافت تسهیلات، در این حوزه سرمایه‌گذاری کنند. معاون برنامه‌ریزی و امور اقتصادی وزارت جهاد کشاورزی به کشاورزان توصیه کرد که برای مدیریت کوتاه‌مدت قطع برق، نسبت به تهیه ژنراتورهای جایگزین اقدام کنند تا از خسارات احتمالی پیشگیری شود.

کلایه‌های گاوداران

گفتنی است احمد مقدسی؛ رئیس انجمن گاوداران در انتقاد از قطع برق بخش‌های کشاورزی و دام و طیور تصریح کرد: «همه این‌ها یک توطئه است تا به مردم، موتور برق بفروشند.»

همچنین وحید یعقوبی؛ دبیر انجمن تولیدکنندگان فولاد ایران؛ سهم صنعت فولاد از مصرف برق کشور را حدود هفت درصد اعلام کرد و افزود: این میزان، معادل ۵۵۰۰ مگاوات ساعت برآورد می‌شود. از این میزان، حدود چهار هزار مگاوات توسط نیروگاه‌های اختصاصی تحت تملک تولیدکننده‌ها یا مطابق ماده ۴ تأمین می‌شود. با این حال، متأسفانه صنعت فولاد همواره در معرض محدودیت‌های برقی قرار دارد و از ثبات در تأمین انرژی بی‌نصیب مانده است.

گره زدن برق به مذاکرات!

برخی کارشناسان، قطع برق را پروژه تسلیم‌طلبان برای گره زدن آن با مذاکرات می‌دانند. در حالی که تجربه کاهش خاموشی‌ها در سال‌های اخیر با اتکا به ظرفیت‌های داخلی و همچنین صادرات نفت در شرایط تحریم رقم خورده، نظریه‌پرداز دولت روحانی همچنان توسعه ایران را معطل سرمایه و تکنولوژی خارجی می‌داند و معتقد به اقتصاد شرطی شده به تصمیم آمریکاست.

اخیرا «مسعود نیلی»؛ اقتصاددان و از نظریه‌پردازان دولت روحانی که یکی از بانیان وضع موجود اقتصاد ایران است در نشستی با عنوان «اقتصاد ایران و مذاکرات هسته‌ای» مطالبی درخصوص وضعیت اقتصادی کشور در صورت توافق یا عدم توافق مطرح و تصویری از ایران با توافق یا بدون توافق ارائه کرده است.

این اقتصاددان، چند سناریو را در ارتباط با مذاکره ایران و آمریکا مطرح می‌کند که یک سر آن‌ها توافق حداکثری و به زعم او «رفع روابط خصمانه با آمریکا» است که در این شرایط توسعه اتفاق خواهد افتاد و سرمایه‌گذاری‌های خارجی و دسترسی به تکنولوژی‌های بالا باعث رفع ناترازی‌های حوزه انرژی، که همه چیز را تحت‌الشعاع قرار داده است، خواهد شد.

در سر دیگر سناریوهای مطرح شده توسط او «جنگ» قرار دارد. مشاور روحانی در میانه این دو سناریو، سناریوی دیگری مطرح می‌کند که آن یک توافق هسته‌ای به واسطه «بازنگری در سیاست‌های هسته‌ای» است که هرچند گشایش‌هایی حاصل می‌کند و مقداری درآمد نفتی ایران به واسطه آن بیشتر شده و بخشی از دارایی‌های بلوکه شده آزاد می‌شود اما تحولات ملموس و قابل توجهی ایجاد نخواهد کرد و به رفع ناترازی‌ها هم کمکی نمی‌کند.

در نهایت نیلی می‌گوید که این توافق نیز پس از مدتی به یکی از دو حالت بالا یعنی توافق گسترده‌تر یا جنگ ختم می‌شود. بنابراین عملا کشور را در دو وضعیت جنگ یا توافق کامل و آشتی با آمریکا تصویر کرده است.

تجربه خسارت‌بار دهه ۹۰

این رویکرد نظریه‌پرداز دولت روحانی دقیقا همان شرطی کردن اقتصاد و پیوند زدن توسعه کشور به اخم و لبخند غرب است که در دهه ۹۰ تجربه شد و خسارت آن تاکنون دامن ایران را گرفته است. این نگاه توسعه و پیشرفت کشور را به عوامل بیرونی خارج از اراده فعالان و سیاستگذاران در داخل کشور گره می‌زند و سیاست‌گذار را برای اصلاحات منتظر تغییر و تحولات خارجی و بیرونی نگه می‌دارد.

در این نگاه توسعه صنعتی، رفع ناترازی‌ها، ایجاد رفاه امکان‌پذیر نیست مگر اینکه توافقی گسترده و جامع با آمریکا امضا شود که نه تنها موضوع هسته‌ای بلکه تمام مسائل ایران و آمریکا را شامل شود و در روابط خارجی با آمریکا تغییرات بنیادین ایجاد شود.

نیلی درخصوص ناترازی انرژی می‌گوید که اصلاح بازار انرژی بدون بهره‌گیری از سرمایه و تکنولوژی جهانی امکان‌پذیر نیست و بر جامعه فشار وارد می‌کند. این موضوع در حالی بیان شده است که مثال‌های نقضی برای آن وجود دارد.

در شرایطی این اقتصاددان، کل رفع ناترازی‌ها را به سرمایه و تکنولوژی خارجی‌ها گره زده که در سال‌های گذشته یعنی سال‌های ۱۴۰۱، ۱۴۰۲ و ۱۴۰۳ با مدیریت درست، خاموشی خانگی پایان یافت و خاموشی صنعتی و کشاورزی هم مدیریت شد.

این در حالی بود که در دولت حسن روحانی، به دلیل عدم مدیریت صحیح و بی‌توجهی به راه‌حل‌های جذابیت بازار، برق خانه‌ها مدام قطع می‌شد و این‌روزها با کنار گذاشتن شیوه‌های مدیریت یاد شده باز هم شاهد خاموشی هستیم.

علاوه‌بر این موضوع، توسعه کشور بیشتر از آن که لنگ سرمایه‌گذاری خارجی و توافق با غربی‌ها باشد نیازمند برنامه درست توسعه صنعتی است، چرا که تجربه نشان می‌دهد با وجود توافق با غرب هم توسعه حاصل نشده، بلکه تحریم‌ها بیشتر شده است.

رهاسازی بازار به نام کاهش تصدی‌گری دولت نتیجه معکوس داد

افزایش غیرقانونی قیمت نان سنگک از سوی اتحادیه

در حالی رئیس اتحادیه نان سنگک تهران قیمت نان سنگک آزاد را بر اساس نرخ‌نامه داده شده به برخی نانوایان، ۲۵ هزار تومان اعلام کرده است که پیگیری‌ها نشان می‌دهد نرخ مصوب جدیدی در حوزه نان توسط دولت یا اتاق اصناف ابلاغ نشده است.

به گزارش خبرگزاری فارس، محمد سلیمانی، با بیان اینکه «قیمت نان سنگک آزادپز به ۲۵ هزار تومان افزایش یافته اما درباره نان یارانه‌ای تصمیمی گرفته نشده است.»؛ افزود: «افزایش قیمت گندم برای نانوایان آزادپز، از ۱۲ هزار تومان به ۲۱ هزار و ۷۰۰ تومان، باعث شد که قیمت نان سنگک آزادپز از ۱۷ هزار تومان به ۲۵ هزار تومان برسد.»

گفتنی است، اگرچه هنوز قیمت آزادپزها هم به صورت رسمی اعلام نشده اما برخی نانوایی‌های آزادپز در تهران، قم، شیراز و مشهد قیمت‌های خود را افزایش داده‌اند. دولت سالانه صدها میلیارد تومان یارانه به چرخه تولید نان پرداخت می‌کند تا این محصول با قیمت مناسبی به دست مصرف‌کننده برسد اما از وقتی نانوایی‌های آزادپز به وجود آمد به نام کاهش تصدی‌گری دولت، نوعی رهاسازی در مهم‌ترین عرصه معیشتی مردم رخ داد.

برخی تصمیم‌سازان و تصمیم‌گیران درک نمی‌کنند که نان مانند مبل نیست که بتوان قیمت‌گذاری و... آن را به بازار سپرد. البته ممکن است انگیزه به سختی کشاندن معیشت مردم با انگیزه‌های خاص سیاسی هم وسط باشد.

نان سنگک (آزادپز) که شهریور ۱۴۰۳ به میزان ۶۶ درصد گران شده بود از سوی اتحادیه در فاصله کمتر از ۱۰ ماه، دوباره و به میزان ۴۸ درصد افزایش یافته است!

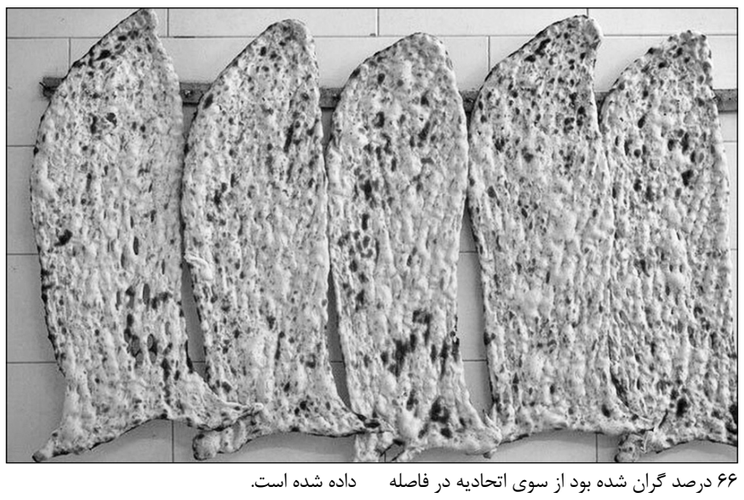

تصمیم غیرقانونی اتحادیه

به گزارش خبرگزاری تسنیم، درحالی که «محمد نجمدی»؛ عضو هیئت‌مدیره اتحادیه نان سنگک، از دادن نرخ نامه برای نان سنگک آزادپز به قیمت ۲۵ هزار تومان خبر می‌دهد که مصوبه یا دستورالعملی در این ارتباط از سوی دولت یا حتی اتاق اصناف ندارد.

او در این ارتباط اظهار داشت: این نرخ در یک منطقه از تهران، که تمامی نانوایی‌های سنگکی آن آزادپز هستند، اجرائی شده و به آن‌ها نرخ‌نامه نیز داده شده است.

عضو هیئت‌مدیره اتحادیه نان سنگک اظهار امیدواری می‌کند که نانوایان آزادپز نرخ جدید تعیین‌شده را رعایت کنند؛ که به این معنی است که نان آزاد حتی بالاتر از این نرخ‌ها به فروش می‌رسد.

نجمدی تصریح کرد: نرخ ۲۵ هزار تومان تعیین‌شده برای هر عدد نان سنگک ساده، بر اساس آنالیز هزینه تمام‌شده پخت نان و با در نظر گرفتن قیمت آب آزاد است. وی از گران‌فروشی علنی نان سنگک دولتی دفاع کرد و افزود: «بیشتر نانوایان آن را ۱۰ هزار تومان به فروش می‌رسانند، زیرا نرخ مصوب (پنج هزار تومانی)، هزینه‌های تمام‌شده آن‌ها را پوشش نمی‌دهد.»

محمدرضا رستگار؛ رئیس اتاق اصناف تهران هم در گفت‌وگو با خبرگزاری تسنیم، در واکنش به این پرسش که آیا نرخ مصوبی برای نان سنگک آزادپز اعلام شده است یا خیر، اظهار داشت: «همان‌طور که از اسم نان آزادپز مشخص است نرخ دستوری برای این محصول تعیین نمی‌شود و خود اتحادیه آن را تعیین کرده است. با توجه به این‌که آب یارانه‌ای در اختیار نانوایان آزادپز قرار نمی‌گیرد این نرخ توسط اتحادیه و بر اساس هزینه‌های تولید تعیین شده است.»

واگذاری امر حاکمیتی به اتحادیه!

گفتنی است، نان، مهم‌ترین کالا در سبد غذایی مردم است و از این رو صفر تا صد تصمیم‌گیری درباره آن باید در اختیار دولت و حاکمیت و نهادهایی چون شورای امنیت ملی، وزارت کشور و از این دست باشد، اما تفسیر غلط از کاهش تصدی‌گری دولت، کار را به جایی رسانده که یک اتحادیه به خود اجازه می‌دهد به‌صورت خودسرانه و غیرقانونی، تعیین قیمت کند و مردم را در تهیه حداقلی‌ترین غذای خود، به سختی بیندازد.

برخی معتقدند افزایش دوباره قیمت نان آزادپز در کمتر از ۱۰ ماه، زمینه گران‌سازی قیمت نان دولتی است. البته نانوایی‌های دولتی همچنان مطابق قیمت مصوب به فروش نان یارانه‌ای ادامه می‌دهند که این مسئله موجب افزایش صف‌های طولانی در این نانوایی‌ها شده است. سازمان حمایت از مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان نیز اعلام کرده که هیچ مجوزی برای افزایش قیمت نان یارانه‌ای صادر نشده و با هرگونه

وزارت راه و شهرسازی مدعی شد

پرداخت فقط ۲۵ درصد از تعهدات شبکه بانکی به قانون جهش تولید مسکن

با گذشت بیش از سه سال از اجرای قانون جهش تولید مسکن، وزارت راه و شهرسازی می‌گوید تنها ۲۵ درصد از تسهیلات تعهد شده توسط نظام بانکی پرداخت شده است.

به گزارش خبرگزاری فارس؛ وزارت راه و شهرسازی در گزارشی رسمی، اعلام کرده که تنها ۲۵ درصد از تعهد بانک‌ها در سه سال نخست اجرای قانون تحقق یافته و بیش از ۵۰۵ هزار متقاضی همچنان در انتظار عقد قرارداد با بانک‌ها هستند. از مجموع نزدیک به دو میلیون واحد معرفی‌شده به نظام بانکی، برای حدود یک میلیون واحد قرارداد منعقد شده و تنها ۲۳۷ هزار واحد موفق به دریافت سهم‌الشرکه بانکی شده‌اند.

به گزارش خبرگزاری تسنیم، «محمدحسین رحمانی‌طلب»؛ کارشناس اقتصادی در رابطه با اهمیت بخش ساخت مسکن در تحقق شعار سال ۱۴۰۴ به عنوان مهم‌ترین پیشران اقتصادی کشور در سال ۱۴۰۴ که نیاز مبرم آن برای مردم نیز وجود دارد؛ خاطرنشان کرد: یکی از مهم‌ترین راهبردهای تقویت سرمایه‌گذاری برای تولید، بخش ساخت مسکن است.

او افزود: بخش ساخت مسکن مستعد اشتغال‌زایی بالا و رشد اقتصادی فرابخشی است که بیش از ۱۳۰ رشته فعالیت مختلف را با خود به رونق خواهد انداخت. بنابراین محوریت تحقق سرمایه‌گذاری برای تولید، بخش‌های پیشران اقتصادی نظیر ساخت مسکن است.

بهترین راهکار؛ اعطای زمین

کارشناس اقتصادی ادامه داد: بخش مسکن نه تنها در بخش مرتبط با رشد تولید اثرگذاری بسیار ویژه و مثبتی دارد؛ در بخش تقاضا نیز با تکیه بر کاهش تقاضای مسکن در بازار از محل خروج تقاضای مصرفی در بخش مسکن اثرگذاری بر کاهش سهم مسکن در سبد هزینه خانواده‌های ایرانی نیز دارد و به این ترتیب دو سویه برای مردم و حاکمیت اهمیت و اثرگذاری مثبت در اقتصاد خواهد داشت.

رحمانی طلب با اشاره به بهترین مدل بهره‌مندی از مزیت‌های ساخت مسکن با عرضه زمین توسط دولت به مردم و پرداخت تسهیلات ساخت مسکن مناسب و بهنگام اظهار کرد: بهترین مدل برای بهره‌مندی سریع از مزایای ساخت مسکن، مدل عرضه زمین به مردم و ساخت مسکن توسط خود آنها با تامین هزینه‌های ساخت مسکن از محل تسهیلات ساخت است.

او افزود: بنابراین دو راهبرد اصلی برای تقویت سرمایه‌گذاری برای تولید و هدایت نقدینگی به سمت تولید، مسئله عرضه زمین به مردم و پرداخت تسهیلات ساخت مسکن مناسب و بهنگام است.

کارشناس اقتصادی ادامه داد: موضوع مهم در زمینه تحقق مسیر خانه‌دار شدن مردم این است که شبکه بانکی همکاری لازم را با مردم در جهت پرداخت وام ساخت مسکن ندارد و وام ساخت مسکن به میزانی که بتواند بخش اعظمی از هزینه‌های ساخت مسکن را پوشش دهد؛ افزایش نیافته است.

جوابیه توانیر به گزارش کیهان درباره گلایه مردم از خاموشی‌های بی‌برنامه

پیرو انتشار مطلبی با عنوان «گلایه‌های مردم از خاموشی‌های بی‌برنامه» در مورخ ۱۶ اردیبهشت ۱۴۰۴ در این صفحه، شرکت توانیر جوابیه‌ای ارسال کرد.

به گزارش خبرنگار ما، در حالی که خاموشی‌های دولت حسن روحانی، در دولت شهید رئیسی و با مدیریت جهادی مسئولان تقریبا کنار رفته بود، در دولت جدید باز هم قطع برق، مهمان ناخوانده منازل مردم شد. این خاموشی‌ها این بار حتی زودتر یعنی از فصل بهار شروع شد و بخش خانگی و صنعت را با هم درنوردید. این وضعیت موجب شده استیضاح وزیر نیرو در دستور کار مجلس قرار بگیرد.

علی‌رغم قدردانی از زحمات نیروهای بدنه وزارت نیرو به‌ویژه در حوزه برق، در مطالب و گزارش‌های مختلفی به گلایه‌های مردم از این وضعیت پرداختیم که حالا شرکت مادر تخصصی مدیریت تولید، انتقال و توزیع نیروی برق ایران توضیحاتی درباره یکی از این گزارش‌ها ارسال کرده است. در جوابیه توانیر آمده است:

افزایش غیرمتعارف دمای هوا در بهار به ویژه در اردیبهشت‌ماه، منجر به افزایش قابل توجه مصرف برق شده است. بر اساس گزارش‌ها، در برخی روزهای اردیبهشت، مصرف برق کشور به بیش از ۶۵ هزار مگاوات رسیده است که نسبت به مدت مشابه سال گذشته، افزایش ۶ تا ۷ هزار مگاواتی را نشان می‌دهد.

به‌عنوان مثال، در استان خراسان شمالی، میانگین دمای بهار ۱۴۰۴ نسبت به نرمال بلندمدت ۴.۴ درجه و در خوزستان تا ۷ درجه افزایش یافته است.

همچنین، در تهران، میانگین دمای اردیبهشت ۱۴۰۴ حدود ۴ تا ۵ درجه سانتی‌گراد بالاتر از میانگین بلندمدت گزارش شده است.

از سوی دیگر بر اساس اعلام شرکت م